

κι' ὅσας φορὰς, βρὶ Περικλῆ, κοντὰ μου τὸν 'κυττοῦσα
γὰ τὰς συμβάσεις; τὰς γνωστὰς τῆ; Πόλεις τὸν 'ρωτοῦσα.

Π.— "Ἄλλος δὲν ἦταν κανεὶς
πολιτικὸς ἐπιφανής;

Φ.— Τὸν Διληγηφόρῃ 'κύνταξ. Τὸν νέον Λεωνίδα,
καὶ τὸν 'Ἀλέκο τὸν Σκουῖ; μὲ Τάξιον ἑνὸς εἶδα,
κι' ὅλο 'ρωτοῦσαι, Περικλῆ, μὲ τὴν στήν ὁδοῦσαν
πὺς εἶναι 'στὴν ὁδοῦσαν τῆς τῶν 'Αγγλῶν ἡ Βιτωρικῆ,
γιατ' εἶχε γέφυρα δυνάτ' 'στὸν 'Αγγλῶν Προσβυτῆ,
καὶ μὲς 'στὴν ὁδὸν 'βρίθκεται κι' ἀρρώστησι κι' αὐτῇ.

Π.— Ἄλλος κανεὶς ἐπίσημος;

Φ.— Ἐν μέσῳ τῶν ὁμιλῶν

ἦταν θαρρῶ κι' ὁ Πρόδρομος ὁ Παππαναστασίου,
τοῦτ' ἐστὶ τῶν πολιτικῶν τοῦ κράτους ὑπαλλήλων,

ποῦ καὶ φωνοῖ, βρὶ Περικλῆ, γερῶντ' ἐπιστολῶν.

Π.— Ἦταν κι' ἐκεῖν' ἡ στοργικὴ κι' ἡ κοντοβιθιά;

Φ.— Ἦσαν καὶ πάμπολλοι γιαντοὶ μὲ φράκα καὶ σπαθιά,
τοῦτ' ἐστὶ στρατιωτικοὶ
κι' ἰσχυροὶ πολιτικοί.

Π.— Πολλοὺς γιαντοὺς ἐμέτρησα κι' ἴγῳ μὲς 'στὸ Παλάτι.

Φ.— Ὑγιαία θάπτοι πολλὰ καὶ θάχουνε κασάτι.

Π.— Μόνο τῶν μπάλων τὰ φαγὰ μὲς φέρουνε ριπιτιδί.

Φ.— Κι' ἀλλὰ μὲς 'στὸ χορὸ καὶ τὸν Βουγγεῖλδιν,

τὸν ξέρισι, εἶχε καὶ σταυρὸ γιαντοῦ τοῦ Ναυτικοῦ,

λαμποκοποῦσαι κι' ὁ Πανὰς τοῦ Πυροβολικοῦ,

εἶδα καὶ μὲς, ποῦ 'τρίχων πολλοὶ γιαντοὶ κοντὰ τῆς,

δὲν ἀπουσίασαι κι' ἡ Λίστα μὲ τὴν ἀνεμῆ τῆς,

κι' ἦταν κι' ἡ Ζλά, βρὶ Περικλῆ, κυρία τοῦ Γρηγόρη,

μπελὶ σιλὶ ἀμπὶρ ἐφάρει,

δὲν ἀπουσίασαι κι' ἡ Νίγρ, ἐκεῖν' τοῦ πλουσίου...

Π.— Ἄλλος κανεὶς;

Φ.— Πῶ! ἦταν κι' ὁ Παππαναστασίου.

Π.— Καὶ τοῦτον δεύτερη φορὰ θαρρῶ πῶς μοῦ τὸν εἶπες,

καὶ θὰ σὲ δειρὸ δυνάτ' γι' αὐτὰς τῆς παρλαπίπαις.

Φ.— Εἶδα καὶ κάμποσαις γρητὰς νὰ 'βγοῦν 'στὰ τρυφερίσαι,

δὲν ἀπουσίασαν κι' ἡ Κάτ...μπάμπας, καμμά, κορίτσι,

ἦταν ἐκεῖ κι' ὁ Μάτεις μὲ τὴν σγουρὰ μπελὶ τοῦ

κι' ἐκύνταξ τῆς ὁμορφαις μὲς ἀπὸ τὰ γρητὰς τοῦ.

Κι' ἐπὶ γαίνα γὰ ζιστοσὰ σὲ μὴ ὀδυμένη σόμπα,

κι' εἶδα καὶ μὲς, ποῦ 'χόρευε μὲ τὸ σπητῶν τὴν ρόμπα.

Π.— Ἄλλος κανεὶς;

Φ.— Πῶ! ἦταν καμῶσαι χασομέρηδες,

Βιλλαρδούνοι παμπληδεὶς καὶ μερικοὶ παγκιέρηδες,

ὁ Περματ'όγλου ὁ γνωστὸς Καυδάρης ὁ Μανώλης...

Π.— Ἀλῆθια, βρὶ, τί γίνεται τῆς Σμύρνης ἡ πανώλης;

Φ.— Γεατὶ δὲν ἦλθες 'στὸ χορὸ νὰ 'δῃς ἐκεῖ πανούκλαις,

νευρόσπαστα καὶ κοῦκλαις;

Τι πλάσματα, τί κλάσματα!...μὴ βρῆξ καὶ μὴ σταξή...

κι' ὁ Βούλτος ὁ Διευθυντῆς ἐπρόσχει τὴν τάξιν.

Π.— Δὲν εἶδες καὶ καμμία γνωστὴ μὲ καμμία γειτόνισαι;

Φ.— Ἦταν μὲ κάτ'αππα κι' ἡ Σμ...ἀλθινὰ 'λησμένησα

πὺς κι' ὁ Μάτεις ἦταν, μιλαγρὸς Πολίτης,

ποῦναι σβέντα, βρὶ Περικλῆ, 'στὴν πράπουλας τὴν ντάμα,

παρὸν ἐκεῖ κι' ὁ Κούντορος, ὁ Συμβούλος τῆς Κρήτης,

ἀρθῶνος ἐποτίζετο μ' ἐλευθερίας νάμα.

Π.— Θὰ φανε τῆς ἐλευθερίας καὶ μὲς μὲς κουντάλιας,

μὰ δὲν θυλάσαι νὰ μοῦ πῆς καὶ γὰ χροῦντρας ἀλλαις;

Π.— Ὅλαις ἐκεῖναις, πῶ πηδῶν μὲ γυνωμῶνιν πλάτν

'στους διαφόρους τοὺς χοροὺς καὶ μὲς 'στὸ Παλάτι

ἐγχερσαν καὶ 'στὸν χορὸ τοῦ Παρνασσοῦ παροῦσαι...

Π.— Δὲν μοῦπες ὅμως καμμία τί φέρεται 'φοροῦσαι.

Φ.— Δὲν εἶρα, Περικλῆτο μου, μὰ θὰ 'ρωτήσω πρώτα

κι' ὕστερα θάλλω νὰ σοῦ 'πῶ...

δὲν πρέπει ν' ἀποσιωπῶ

τοιαῦτα γεγονότα.

Π.— Καὶ σὺ, σαχλὶ, πῶς 'πέρσαις;

Φ.— Ἐγὼ ποῦ λὲς, ψωρετῆ,

ἐγχερῶ μὲ καθεμιά, ποῦ πληθικτῇ 'πέρουσαι,

κι' ἀντάσφα καὶ τὸν Βακχῆ, κι' εἶδα καὶ τὸν 'Ηπίτη,

χωρὶς ὀφρίσαι, Περικλῆ, 'στὸν μπάλο τριγυνοῦσαι.

Π.— Μὰ τίποτα δὲν ἔγιναν περίεργα συμβάντα;

Φ.— Ὁ Μίκρος κατακόκκινος καθὼς τὸν ξέρισι πάντα.

τῶν μπάλων καὶ σέτα ντάμ, καὶ νύφαις καὶ νυφίσαις

ἐγχερῶν 'στὴν ἐκθεσί, 'στὸν μπάλο τὸ παζάρι,

κι' ὁ Κουτσαλέτης 'μαίεσαι βραχιόλια καὶ καρρίτσαις

κι' ἐφονάξαι ποῖα τάχα νὰ τρέξαι νὰ τὰ πέρη.

"Ὅμως καμμία δὲν εἶλε πῶς ἰδικὰ τῆς εἶναι

γιατ' ἦσαν ὅλα ψεύτικα καὶ πρὸς τὸ θεαθῆναι.

Π.— Ἀμμή κι' ὁ Βασιλόπουλος;

Φ.— "Ἰδρων, μίῳ κάρω,

κι' ἀλλάξαι καθὲ τέταρτο καὶ παστρικό κολάρο,

κι' ἐπὶ γυροῦντο σαρδελῶνδ' μὲς 'στὰ καρὶ τοῦ μπάλο

βελανδοφόροι, ναυτικοί, καὶ γαλονάδες μύριοι,

κι' ὁ τοῦ χοροῦ διευθυντῆς μετὰ θυμοῦ μεγάλου

ἐξεσβερώθη σκούζοντας: πλάς, κύριοι, πλάς, κύριοι.

Π.— Δὲν ξέρισι ἄλλο τίποτα;

Φ.— Νὰ ξεραθῇ, κεφάλαι,

τρεῖς ὥραις τώρα σοῦ 'μιλῶ καὶ σὺ γυρεύεις κι' ἄλλα.

Ξέρω καὶ κατὶ σκάνδαλα, μὲ δὲν θὰ σοῦ τὰ 'πῶ...

Π.— Ἄν δὲν τὰ 'πῆς, τὴν ῥάγην σου τρεῖς 'μέραις θὰ κτυπῶ.

Φ.— Γὰ τὰ κὰν κὰν, κακοῦλῳσαι, τὸ ξέρω πῶς πεθαίνεις,

ἀλλ' ὅμως τίποτα πράγματι δὲν πρέπει νὰ μαθαίνεις.

Π.— Αὐτοστιγμὴ μὲ μοῦ τὰ 'πῆς...

Φ.— Δὲν σοῦ τὰ λέω, σκάσει.

Π.— Αὐτοστιγμὴ νὰ μοῦ τὰ 'πῆς, ἄλλοιῶς νὰ τὸ θυμάσαι.

Φ.— Δὲν θὰ 'στὰ 'πῶ γὰ νὰ τὰ 'πῆς 'στὸν καφρενί, σα-

Π.— Δὲν θὰ τὰ 'πῆς; [λίσσιν.]

Φ.— Δὲν θὰ τὰ 'πῶ...

Π.— Δεῖξον λοιπὸν στυλῆρι.

Δωρεὰ μεγάλῃ πρώτου καὶ γενναίου πατριώτου.

Ὁ Σταθὸς Γλυμινόπουλος ὁ τῆς 'Αλεξανδρείας
πολὺ διακρινόμενος εἰς γενναϊοφάριας,
εἰς τοὺς ἐκεῖ τοὺς 'Ελληνας ἐδώρησ' ἐπ' ἐσχάτων
σπανιωτῶν συλλογῶν ἀρχαίων νομισμάτων.
"Ὅθεν ἐπαίνους θαυμάσιος ἄς πέρη κι' ἀπὸ 'μένα,
τοῦ γράφω χαιρετισμάτα,
κι' ἄς στείλῃ καὶ 'στ' ἀνθή τῶν, ποῦναι τεχνίτων πένα,
νέωτερα νομίσματα.

Καὶ καμῶσαις ποικιλίαις, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Ὁ Δάσιος ὁ προσφίλης, ὁ τῆς 'Εστίας' Σπύρος,
ὁ φλέγων καὶ φλεγόμενος καὶ γράφων διαπύρως,
ἠρραβωνίσθη τὴν γνωστὴν Κατρίαν τοῦ Βλαχάνη,
ποῦ πρέπει γὰ τῆς χάρις τῆς σμύρνας, χρυσοῦ, λιθῶν.
Κι' ὁ Φασουλῆς ἀπὸ ψυχῆς μὲ τοὺς προσκεκλημένους
χρυσαῖς εὐχαῖς ἐσκόρπισ' 'στους ἀρραβωνισμένους.

Τὰ κατὰ 'Συνθήκην Ψεύδην, τοῦ Νορδῶν νοῦς κι' ἰδέα,
τοῦ γιαντοῦ τοῦ Ζωγραφίδη μὲ μεταφράσεις σπουδαίας.